

Sedim ob oknu

Sedim ob oknu

in gledam nebo,

ki joče.

Užaljeno se zdira name,

le kaj od mene hoče?

Sedim ob oknu

in gledam sonce,

ki sije.

Radostno žarke razliva,

kot da norce iz mene brije.

Sedim ob oknu

in poslušam veter,

ki piha.

Jezno, a krhko hkrati,

se zvija in tiho cmiha.

Jana Valdhuber, 8. b